CURRENDA IV.

A. D. 1863.

N. 689.

Commissio medicinalis a 1. Mart. Cracoviae munere fungi inchoat.

Juxta Intimationem Exc. Praesidii Locumtenentiae Leopol. de 18. Feb. a. c. N. 1476. Commissio medicinalis cum 1. Consiliario Cracoviae (Medizinal=Kommission mit einem Landesmedizinalrathe) pro Circulis occidentalibus systemisatur et 1. Mart. a. c. suas exorditur functiones... quod pro notitia et nefors directione Ven. Clero publicatur hisce.

Tarnoviae 26. Feb. 1863.

N. 730.

Contestatio super quota 265 fl. pro 500 sortibus Lotteriae Romanae et gratiarum actio &c.

Juxta N. praes 257. in Currenda XX. a. e. impressum, singulari Ven. Cleri cooperatione divenditae et solutae erant 1700 sortes Lotteriae Romanae.... usque ad expirium anni 1862.

E tenore Venerandissimae Epistolae e Cancellaria Excellentissimae Nuntiaturae Apostolicae Vien. de 21. Feb. a. c. N. 3416 hauriet Vener. Clerus notitiam de divenditis quoq. ultimis 500 sortibus... pro quibus quota 265 Rh. transmissa est abhinc, contestatioque in sequentibus consistit:

„Illustrissime et Reverendissime Domine! Honori mihi duco Dominationi Vestrae Illmae et Rvae nuntiare, rite ad hanc Apcam Nuntiaturam perlatos esse florenos 265 V. A., quos Ipsa aestimatissimis Suis litteris die 12 labentis mensis sub N. 569 datis, pro 500 sortibus Lotteriae Romanae huc transmittere dignata est.

Haec Nuntiatura non deerit officio suo transmittendi Dominationi Vestrae Illmae et Rmae Jndicem numerorum lucrantium, statim ac Roma advenerit.

Interim hac occasione utor, ut Dominationi Vestrae Illmae et Rmae peculiaris meæ observantiae et venerationis sensus iterum profitear, usque persistens

Dominationis Vestrae Illmae et Rmae

addictissimus famulus Joannes Capi Auditor Nuntiaturae aplicæ.“

Intimas pro tantis donis gratias rependentes, gratulamur Nobis de tanta erga Sedem Romanam propensione ac veneratione Vener. Clerum inter ac populum fidelem. Gaudio non minus afficiemur, quamprimum de lucratione plurium Lotteriae hujus objectorum edocti fuerimus. Deus ter Optimus Maximus larga manu benedictionem Suam super cunctos Benefactores diffundere dignetur.

Tarnoviae 26. Feb. 1863.

N. 722.

Hospitium Hierosolymis pro piis peregrinatoribus e ditionibus Austriacis.

Ex adjecta pro quolibet Decanatu ./· Publicatione Eminentissimi Cardinalis Rauscher Archi-Episcopi Vienen. de 18. Jan. a. c. ad totum Austriae Episcopatum directa sub titulo:

„Das Österreichische Pilgerhaus zu Jerusalem." Ven. Clerus percipiet gratam notitiam, Hierosolymis extructum esse Hospitium ad recipiendos subditos Imperii Austriaci pro 4. hebdomadibus una cum victu, qui loca sancta visuri illorsum appulerint. Domus hæc amplissima, Capella provisa, ope subsidiorum Excellentissimi Archiepiscopi Antecessoris Eduardi Milde ac Praelaudati Principis, nec non collectionum ubertate... occupat cacumen montis ad plateam Damascenam... cujus delineatio in fronte hujus libelli oculos mulcet.

Grates agamus ex intimo corde Providentiae divinae pro tanta benedictione retineamusq. in grata ad Aram memoria pientissimos illius Benefactores. Tenor libelli ipse demulceat Ven. Cleri animos!. Tarnoviae 26. Feb. 1863.

N. 732.

Fundationes Ri p. m. Michaelis Kulig, Cooperatoris olim Niepołomicensis et ultimario Residentis in Staniątki.

Stante adhuc vita A. 1862 suppeditaverat hicce Presbyter

a) 400 Rh. in syngraphis indemnis pro Missis 18 in refrigerium animarum parentum in Ecclesia Myślenic. erga censum 20 fl. absolvendis...

b) 500 Rh. dtto in rem hospitalis Myślenicens. pro decantando in refrigerium animae suae Officio de immaculata Conceptione Sabbatis Quatuor Temporum per mendicos, nec non devote orando sub Missa die obitus i. e. 29 Martii pro anima sua.

c) 500 Rh. dtto pro 18 Sacrificiis Missarum æviternis in suffragium animae Joannis Piątkowski, quondam Cooperatoris Niepołomicensis, ad Esiam Niepołom. erga 20 fl. litandis et pro sublevatione pauperum scholarium in Niepołomice et Wola Batorska per 5 rh.

Requiem aeternam dona ei Domine et lux perpetua luceat ei, pietas vero Illius excitet immitatores plures. Tarnoviae 25. Feb. 1863.

Wykaz do kościoła i Plebanii w Tymowy sprawionych przedmiotów i przedsięwziętych reperacyj w r. 1862.

Z Wizyty Dekan. przysłano Nam sprawozdanie o gorliwości ku ozdobie i potrzebie domu Bożego i mieszkania Plebańs. następujące:

„I. Z daru przez J. C. k. Ap. M. Cés. Ferdynanda I. w kwocie 300 złr. dla kościoła Tymowskiego, ofiarowanego sprawiono: kielich z pateną za 30 złr. ornat czarny za 30 złr. ornat fioletowy 30 złr. kapę czarną 45 złr. kapę wioletową 45 złr. 4 korpały, 6 puryfikaterzy, 1 humerał z pięknego płótna 3 złr. poduszka na ołtarz 12 złr. 3 kanony 6 złr. mszał rzymski 16 złr. mszał żałobny 3 złr. 4 obrazy w ramach 20 złr. zasłony na ółtarz w. i na 4 okna 10 złr. 3 zamki 2 złr. stopień w zakrystyi 3 złr. szafę dużą do wieszania ornatów 30 złr. odnowiono, poprawiono i odmalowano katafalik za 15 złr. II. WPan Karol Stobnicki C. K. Major i kollator sprawił: lampę za 10 złr. 2 zasłony obok w. ółtarza za 12 złr. wyobrażenie Zbawiciela z żelaza lanego, pozłacane, na krzyż na cmentarzu za 8 złr. III. P. Maria Stobnicka córka WP. kollatora zrobiła 14 bukietów na

świece i gerlandę na Ciborium, bardzo ozdobne i piękne. IV. Wincenty Rabiasz włościanin dał 10 złr. a Jks. Pleban J. Rozwadowski dodał do tego 1 złr. i sprawiono piękne Velum do monstrancyi. V. Jks. Pleban sprawił: ławkę za 8 złr. 2 skrzyneczki na oleje ś. 2 złr. kazał pobielić kociołki i inne przedmioty na wodę 3 złr. 30 c. odnowił i odmalował 2 latarnie kościelne 2 złr. 2 ramek ze szkłem 2 złr. do kościoła, kółko do wykrawania hostyj 50 c. konskrypcyą za 12. złr.

Prócz tego przedsięwzięto tegoż samego r. 1862 reperacyją Plebanii i organistówki, do której konkurencya wniosła 215 złr. 60 c. ks. Pleban zaś ze swego dołożył 80 złr. i prócz tego podjął ks. Pleban reperacyi w budynkach gospodarczych na 50 złr. Trudno nareszcie wyrazić szczegółowo, ile własném przyczynieniem się, dobrym przykładem i zachęcaniem parafian, WP. kollator C. K. Major K. Stobnicki kosc.ołowi, budynkom Plebańskiem i gruntom do Plebanii należącem dobrego uczynił, a przykład ten godnie naśladując Parafianie nie mało też ulgi w pierwszym zbyt trudnym roku ks. Proboszczowi przynieśli."

Te ofiary niech ściągną obfite błogosławieństwo z Niebios na pobożnych dawców.

Tarnów 26. Lut. 1863.

L. 710.

Sz. Wydział Towarzystwa Dam dobroczynności Tarnowskiego dzięki składa za 24 złr. Gondkowskie.

Z kurend poprzednich wiadomo, że JX. Gondek Pleban z Krzyżanowic przeznaczył dochód za 18 *Wspomnień ze ziemi ś.* dla Instytutu sierót tutejszych, które był wyprawił do 8 Dekanatów, a to: do *Ropczyck. Wielopol. Nowotarg. Myślenic. Oświęcim. Skawińsk. Wadow.* i *Zywieckiego...*

Po zebraniu i doręczeniu 24 złr. Szan. Wydział wzmiankowanego Towarzystwa pod d. 31. m. i r. b. składa Konsystorzowi za pośrednictwo w téj sprawie a znowu Szlachetnemu Dawcy za dar znakomity serdeczną podziękę i obiecuje wzmiankę w Sprawozdaniu rocznem o téj szczodrobliwości... uczynić.

Oznajmując te wyrazy tak JX. Dawcy jako i JJXX. Kupicielom życzymy, aby modły sierotek dzienne za Dobroczyńcami obfite sprowadzały błogosławieństwo na Nich i wzbudzały coraz nowszych i licznych Wspomożycieli dla nich.

Tarnów 26. Lutego 1863.

L. 526.

Na Kościół i Klasztor w Kalwaryi Pacławskiéj składki nowe pozwolone.

W skutek Wezwania Naszego z 18. Wrz. i 9. Paźd. r. z. pod LL. 2700 i 2937 w Kur. XIII. i XV. umieszczonego do hojnych składek na spalony Kościół i Klasztor w téjże Kalwaryi Obwodu Sanoc. wpłynęło 145 r. 16 kr. do końca r. 1862 z dobroczynnych rąk Diecezanów naszych, które już na miejsce nam wskazane przesłane zostały. Odebranie téj kwoty pod 16. Lut. r. b poświadcza Wiel. O. Inocenty Nycz Przełożony Klasztoru. i

serdeczną podziękę składa; My zaś ze strony Naszéj dodajemy gorące westchnienia: Bóg pełen miłosierdzia raczy płacić stokrotnie i zachować pobożnych Dawców od pożaru.

Ale niestety! Z Okólnika Wys. C. K. Komisyi Krakow. z dnia 30. Stycz. r. b. L. 2402 wnosić wypada, że znowu i Kościół i Klasztor ów nawiedzony został ogniem, i że O. Ignacy Pacyfik Kawski Zakonnik uzyskał od Wys. C. K. Ministeryum Państwa pozwolenie na 6 miesięcy zbierania jałmużny na Kościół i Klasztor powtórnie zgorzały.. i że znowu wiara nasza do miłosierdzia nas wzywa.

Otwórzmy na nowo wnętrzności miłosierdzia i wesprzyjmy owego Zakonnika, skoro zawita w progi nasze. Dan w Tarnowie 12. Lut. 1863.

L. 662.

Nadziejów prosi o wsparcie na wystawienie cerkwi nowéj.

Starszyzna téj włości następującą do Nas wystósowała prośbę:

»Nahe der Karpathenstrasse im Stryer Kreise Galiziens liegt die Ortschaft Nadziejów eine Meile von dem Salinenstädtchen Dolina entfernt, und vor dem Jahre 1848 der Kaal Herrschaft gleichen Namens einverleibt, deren Einwohner Ackersleute sich aus Religiosität entschlossen haben, ihre im Orte befindliche sehr kleine, morsche somit baufällige grkth. Kirche abzutragen, und eine neue der Seelenanzahl entsprechende aufzubauen.

Alldortige Insassen bemittelt oder unbemittelt haben nach ihren möglichsten Kräften zu diesem Zwecke bei der dabei eingeleiteten Sammlung im Verhältnisse ihrer Leistungsfähigkeit aufopfernde Beiträge gegeben, und es sind obwohl die Seelenanzahl die Ziffer von 2000 Seelen nicht übersteigt, dennoch über 800 fl. ö. W. eingeflossen.

Dieser Betrag reicht aber bei Weitem nicht hin, um das Gotteshaus nach dem hiezu vorhandenen Plane fest und dauerhaft aufzubauen, vielweniger die innwendige Einrichtung nur eines Hochaltars herzustellen.

In dieser kritischen Lage und dennoch um Gott den Allmächtigen in eigener Kirche anbethen zu können, wendet sich die fußfälligst gefertigte Gemeinde an Euer Bischöflichen Gnaden geruhen dieser Gemeinde zum Aufbau ihrer Kirche einen kleinen Beitrag Allergnädigst zukommen zu lassen, wofür Gott der Allgütige Euer Bischöflichen Gnaden in seinen Heiligsten Schutz nehmen möge. Nadziejów 7. Februar 1863.«

Ile możności, tyle hojności... oczekiwać będziemy. Tarnów 26. Lut. 1863.

L. 252.

P. Weikert poleca swe wyroby metalowe kościelne i niekościelne.

Tenże P. Weikert w Wiedniu, na ulicy Plankengasse nächst dem Mehlmarkt Nr. 1061 posiada według listu Jego z d. 10. b. m. skład różnych wyrobów z kruszcza, dla kościołów n. p. Kielichów ze srebra puncerowanego wraz z pateną po 66, 70, 90 złr. w. a. puszek i t. p. i dla urządzenia stołów i t. d. nawet do sporządzenia przyjmuje różne przyrządy. Potrzebujący zechcą się do niego zgłosić.

Tarnów 24. Sty. 1863.

L. 3666. z r. 1862.

Wykład obrzędów Mszy ś. szczególniéj dla kapłanów.

A. Prorocka działalność; droga oczyszczenia.

Ciąg dalszy do kur. II. r. b.

Hymn Gloria, u Greków: Doxologia major...

Trzeba koniecznie poznać całą swoją nędzę, być przejętym nią i pokornie błagać o miłosierdzie, odmawiając *kyrie elejson*, aby pojąć całą wartość tego, co Bóg dla ludzi uczynił, dając im swego Syna. O z jakąż niewymowną radością przypominamy Go sobie! Wołaliśmy co dopiéro z ślepym z Jerycho: „Jezusie! Synu Dawidów! zmiłuj się nad nami!" Wysłuchał Jezus nasze prośby, przejrzeliśmy, jak ón przejrzał, wielbimy Boga, jak ón Go wielbił, śpiéwając mu Gloria.

Gdy się Jezus narodził, pokazała się gwiazda cudnéj piękności na niebie; natenczas otworzyły się mędrcom na wschodzie oczy duszy i natychmiast się wybrali, by odszukać Zbawcę, a gdy Go znaleźli, złożyli Mu pełne tajemnic ofiary. Tak następuje bezpośrednio po *kyrie* hymn anielski. Gdy przez nowe narodzenie gwiazda łaski w nas zeszła, czujemy się odważnymi, by postępywać za Panem przez życie Jego ofiarne do chwały. — O tym akcie wielkiéj ofiary, o narodzeniu Chrystusa w czasie— daje świadectwo hymn anielski, który poczyna wyobraziciel anioła wielkiéj rady, kapłan, chór go daléj śpiéwa, bo zaraz z śpiéwem anioła zwiastującego narodzenie Zbawiciela połączyło się mnóstwo niebieskich zastępów, chwalących Boga i śpiéwających: „Chwała Bogu na wysokości a na ziemi pokój ludziom dobréj woli" Luc. II. 9—14. Ten hymn jest nie tylko chwałośpiéwem aniołów, ale i pieniem dziękczynném ludzi za to, że Pastérz, zostawiwszy 99 owiec na puszczy, przybył, aby zbawić, co było zginęło. Matth. XVIII, II.-I właśnie okazuje się na tém miejscu liturgii, że dobry Pastérz znalazł zgubioną owieczkę—(ludzkość w ogóle i każdego wiernego w szczególności) z weselem pośród radosnych pieni aniołów i całego kościoła bierze ją na swe ramiona, by ją zanieść w swym pochodzie ofiarnym aż do chwały Ojca niebieskiego a im trudniejsze było szukanie, im dłużéj trwało, tém większa jest radość.—

Przed narodzeniem Chrystusa Pana była potrójna ściana pośrednia; odgradzająca piérwsza przegroda była między Bogiem a człowiekiem; druga między aniołami i człowiekiem, trzecia między człowiekiem a człowiekiem.

Zawitał prawdziwy pokój, który z dwojga jedno uczynił, zniszczył dawną pleśń przyjaźni i połączył odpychające się ściany na kamieniu węgielnym, aby na przyszłość „jeden tylko był Pastérz i jedna owczarnia." „Zgładził grzéch i pojednał z Bogiem człowieka," naprawił odstępstwo i pojednał człowieka z Bogiem i Aniołem. Obalił różnorodny obyczaj, zły sposób myślenia, połączył człowieka z człowiekiem, tak przywrócił według Apostoła, co jest w niebie i na ziemi. Koloss. I. 20.

Innocenty III. mówi: „Niebem stała się ziemia, ponieważ to, co było ziemią, niebo znowu przyjąć raczyło." Dla tego mówi z dziękczynieniem: „Chwała Bogu na wysokości a pokój ludziom dobrej woli.' *Ten pokój ma być przez eucharystyczną ofiarę nie-*

ustannie nam udzielany, przeto w 3ciej części liturgii często czyni się wzmianka o pokoju. Pokój ma zawitać do duszy człowieka, zaświtać między człowiekiem a człowiekiem, między człowiekiem a naturą, między niebem i ziemią.

Msza jest prawdziwą ofiarą wspaniałą *zapokojną*. Ten pokoj jest wielką chwałą Boga (propter magnam gloriam Tuam), za którą Mu dziękujemy, bo przez to będzie znowu przywrócony ów stan, w którym żywot całego stworzenia był jedném uwielbieniem Najwyższego. Ale to przywrócenie jest darem łaski Ojca przez Syna, który się stał *„Barankiem Bożym“* a teraz siedzi po prawicy Ojca, ale i na ołtarzu się, ofiaruje za kościół, aby i ów w pełni czasu „wszedł“ do chwały Boga Ojca.

Papież Telesfor († 138) miał rozporządzić, aby ten hymn pochwalny był śpiéwany pod czas mszy św. pastuszkowéj; to rozporządzenie atoli ściąga się jedynie do słów, które aniołowie śpiéwali (dotąd téż sięga Gloria w liturgii św. Ap. Jakóba.) Kto resztę dodał, nie jest pewną; wielu utrzymuje, że Hilary, Piktawski Biskup. Cały jednak ten hymn znajduje się w apostolskich ustawach (constitutiones apostolicae lib. 7. cap. 47.) jako téż i w dziele „De virg.“ T. III. p. 603, przypisanem od niektórych św. Atanazemu.

Papież Symmachus († 514.) kazał ten hymn śpiéwać w niedziele i rocznice męczenników. Grzegórz W. rozporządził: „Gloria ma być od Biskupów odmawiane w niedziele i święta, od kapłanów zaś tylko w Wielkanoc; w XI. wieku dopiéro dozwolono kapłanom odmawiać ten hymn przez cały rok we mszy św., opuszczając go tylko wtedy, gdy zasadniczą myślą liturgii jest żałoba, pokuta lub skruszona prośba, bo przez taką prośbę, ma głównie to dopiéro być osiągnięte, co w tym hymnie jako już osiągnione jest wyrażone.

Przeglądnijmy jeszcze raz dotychczasowy bieg świętéj czynności. Ona się rozpoczęła znakiem zbawienia i tęsknotą za jego błogosławieństwami — tęsknota wywołała uczucie winy a to uczucie winy zrodziło wyznanie grzéchów i prośbę o przebaczenie. Na prośbę o przebaczenie grzéchów nastąpiło częściowe udzielenie téj łaski, gdy z introitem kościelne wspomnienie, a z tém promień zbawienia samego w duszy zabłysnął, poczem kilkakrotnie dusza o zmiłowanie Pańskie błagała a teraz w swém wnętrzu słodyczą, szczęściem swego odrodzenia w Chrystusie przejęta wylewała się w pieniach pochwalnych i dziękczynnych ku swemu Zbawcy. Tak sobie odpowiadają z jednéj strony *Psalm*. 42, *Introit* i *Gloria*, z drugiéj wyznanie grzéchów, prośba o ich przebaczenie i wołanie o zlitowanie.

C. d. n.

Casus liturgici

sub expositione SS. Sacramenti obvenientes.

e Manuali Decretorum,

sac. Rituum Congregat. Romae 1853 edito.

Continuatio ad Cur. XVIII. a. 1862.

XI. Quae gratia concessa est Altaribus Ecclesiae, ubi celebratur devotio 40 horarum et sub qua conditione?

Res. Pius VII. rescripto d. 12. Maji 1807 declaravit *omnia* altaria illius ecclesiæ, in qua fit expositio, *privilegiata* *) durante tempore expositionis, ast pro casu tantum, si expositio fit *per turnum* i. e. per 3. dies. Lege N. 1067 pag. 322.

XII. Qualis Missa sub devotione 40. horarum conceditur, solemnis seu privata?

Resp. Conceditur *votiva* de SS. Sacramento; verum quando, hoc exponitur in sequentibus:

„1036. pag 301. Cum oratio quadraginta horarum institui minime queat, nisi ob publicam, et gravem vel congregationis, vel populi, vel Ecclesiae causam, qualis equidem esse potest vel ad avertendum populum a peccatis, tempore præsertim bacchanalium; vel si hujusmodi oratio locum teneat spiritualium exercitiorum, cum frequentia Sacramentorum Poenitentiae et Eucharistiae; vel etiam si instituta sit in suffragium animarum Purgatorii, ideo dicendum venit, *solemni Missae*, quae, durante expositione ss. Sacramenti pro una saltem ex dictis, vel aliis similibus causis celebratur, omnia tribui posse *privilegia*, quae Missae solemni pro re gravi competere possunt; ideoque juxta etiam instruct. Clement. singulis anni diebus celebrari dictae *Missae votivae* solemnes possunt, exceptis solummodo, quae sequuntur, videlicet: 1) In duplicibus 1 et 2 classis. 2) In Dominicis 1 et 2 classis videlicet a Dom. Septuagesimæ usque ad Dom. in Albis inclusive, et in quatuor Dom. Adventus. 3) In feria 4. Cinerum, nec non 2, 3 et 4 majoris hebdomadae. 4) In diebus singulis infra octavas Epiphaniae, Paschae et Pentecostes.

In quibus autem Dominicis, aliisque diebus, et feriis exceptis cantetur sive in Collegiatis juxta P. Caval. post instruc. Clement. et usitatur Romae in Capella Pontificia, sive in aliis Ecclesiis *Missa de die cum commemoratione ss. Sacramenti sub unica conclusione*, ut servetur orationis unitas, quam exposcunt solemnes Missæ, quae pro re gravi celebrantur.

In reliquis anni diebus, etiam in dup. mai. in Ecclesiis Collegiatis cantentur duae Missae, una de festo, seu de Dominica post Tertiam et altera votiva solemnis de ss. Sacramento, quae habetur circa finem missalis (infra octavam tamen Corporis Christi dicatur Missa de hujusmodi solemnitate) post Nonam, cum Gloria, Credo, et Præf. de Nativitate, sine commemoratione festi, de quo factum est officium, et tempore paschali addatur consuetis locis alleluja.

In Ecclesiis vero non Collegiatis celebretur etiam in dup. maj. et reliquis diebus ab instruct. Clement. non exceptis, *solemnis Missa de Sacramento* ut supra, cum Gloria, Credo, et Præf. de Nativitate sine commemoratione festi currentis. Rubrica missal. tit. 9 de orationibus n. 14. Nec adest tunc obligatio aliam cantandi Missam de festo, nisi adsit aliunde talis obligatio.

XIII. Missa rursus de alia necessitate, si sub devotione 40. horarum absolvenda, quomodo celebranda? Responsum tribuit N. 1037 pag. 303 qui ita sonat: „Si aliqua ex tribus diebus celebretur Missa solemnis de necessitate, propter quam fit oratio 40 horarum, tunc loco Missæ solemnis de ss. Sacramento dicatur juxta instructionem Clement. Missa de

*) i. e. talia, in quibus per modum suffragii mortuis mediante celebratione Missae *indulgentia plenaria* applicatur e concessione aut SS. Papae aut Ordinarii. Vide Cur. III. ex A. 1858.

tali necessitate, cum commemoratione ss. Sacramenti sub unica conclusione, cum Gloria, nisi celebretur in paramentis violaceis, seu nisi Missae qualitas id vetet, et Credo; Praefatio, nisi Missa propriam habeat, dicatur de Nativitate.“

XIV. *Missae* vero *privatae* quomodo sub eadem devotione absolvendae?

Resp. exhibet N. 1038. pag. c. tale: „Missae privatae, diebus, qui juxta generales rubricas Missas votivas privatas excludunt, *dicantur de festo*, de quo factum est officium, cum commemoratione ss. Sacramenti post omnes alias commemorationes de praecepto, etiam post illam ad libitum, sine Credo, nisi Missae qualitas id postulet.

In duplicibus tamen 1 et 2 classis non est facienda in dictis Missis privatis commemoratio de ss. Sacramento, juxta decreta S. R C. 2 dec. 1684 et 2 sept. 1741. Nomine vero festorum 1 et 2 classis non veniunt Dominica Septuagesimae usque ad Dominicam Passionis inclusive, et etiam Dominica in Albis: quae Dominicae cum non respuant commemorationes currentes, et de mandato, nec respuere debent illam ss. Sacramenti. In quibus ergo Dominicis fieri utique potest commemoratio SSmi Sacramenti, sicut etiam infra octavam Epiphaniae et in feria 4. 5. 6. et Sabbato infra octavas Paschae, et Pentecostes, nec non in feria 4. Cinerum, et 2. 3 et 4 majoris hebdomadae, non tamen in Dominica Palmarum et vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, eo quod tales Missae donatae sint privilegio unicae orationis.“

XV. Missae *privatae votivae*, si sub devotione 40 hor. concedantur, quomodo peragendae?

Ad hanc quaestionem reponit Nr. 1039 pag. 304: „In *Missis votivis privatis SSmi Sacramenti*, quae in diebus a rubrica generali concessis, durante expositione 40 horarum, celebrantur, non dicatur neque Gloria, neque Credo, juxta Missalis rubricas, necnon instruct. Clem. In quibus Missis 1) oratio erit propria de Sacramento: 2) de officio diei currentis; 3) vero, quae aliunde dicenda foret secundo loco in Missa de officio juxta sequens decretum: In Missa votiva SS. Sacramenti tertia oratio dicenda est ea, quae secundo loco erit dicenda ratione temporis occurentis, non vero ea, quae est assignata secundo loco infra octavam ejusdem ss. Sacramenti S. R. C. 4. apr. 1705. Videlicet ab octava Epiphaniae usque ad Purificationem B. V. erit: „Deus, qui salutis“ a Purificatione usque ad fer. 4 Cinerum erit: „A cunctis“ a fer. 4 Cinerum usque ad Dominicam Passionis exclusive, si factum est officium de feria, erit etiam „A cunctis“ si vero de aliquo sancto, tunc tertia oratio erit de feria; et sic de cetero per annum, dummodo tamen de praecepto facienda non sit alia commemoratio v. g. festi simplicis, Praef. de Nat., in fine: „Bene. Dom.“ et semper Ev. s. Joan. *In principio*; color erit albus.“

N. 646.

Piis ad aram precibus commendatur

Anima p. m. Adm Ri Leonis Czerniecki, Curati Bodzanov. Sacr. morib. provisi, condito A. 1843 jam testamento, die 14. Feb. a. c. demortui, qui aedificia et Ecclesiam, nec non libros ecclesiast. et acta paroch. in bono reliquit statu.

Josephus Alojsius,
Episcopus Tarnoviensis.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 10. Mart. 1863.
JOANNES FIGWER, Cancellarius prov.

Tarnoviae & Jasło. Typis Anastasii Rusinowski, 1863.